perre tüttar Mai kaardid wälja ja ön weddas ka nenda, et Jurri Maiega kokko said mängima. Kui Jurri ja Mai nüüd sure önnega wõitsid ja teiste käest paljo wõitsid, hüdis Jurri sure römo pärrast: „Oh sa kallis aeg! nisugguse sea-önnega polle ma weel enne mitte kokko sanud.“

„Mis need perlid makswad?“ küssis üks illus tüttarlaps poe selli käest. — „Paljast üks musso!“ kostis sel. — „Se on hea,“ kostis tüttarlaps, „kirjutage sedda wõlga, omma ramatusse, kül ma sadan sedda omma wanna kõgi naesega ärra, mis peale ma agga siis wiitungi pallun, kui se on selletud!“ pöris ümber ja läks uksest wälja.

Üks ihnus ja sitke issa, kes isse ei raatsind süa ja ka omma lapsi nälgas piddas, küssis kord sõma aegas omma 10aastase poea käest: „Misseks tahhad sa üks kord sada?“ „Peaks ma kõhto korra täis sama!“ kostis poeg.

Ühhe kingiseppa poisi käest, kes saggedaste perremehhe käest peksa sai, küssis naabrimees: „Kuida maitsewad need kõwwad lopsud ja mis tundmist andwad need ihhule, mis ma nään sulle wälja jaggatawad?“

„Oh Jummal!“ hüdis pois, „sedda ei jõua kegi teisele ärra selletada, waid peab iggaüks isse maitsma, siis on selge arro käes.“

Üks sullanemees olli loosiga paljo rahha wõitnud ja tahtis ka teiste rikka meestega sõbrust piddada ja küssis ühhe hea sõbra käest nõu, kuida sedda piddi teggema. Sõbber kostis: „Panne uus must kuub selga ja pea isse omma su, siis auustab sind igga mees. Aead sa agga kõrget jutto, olled uhke ja sureline, siis paistab jälle sullane so kukrust wälja.

Üks wanna naesterahwas kulis, kui uut kirrikokella hellistati ja ütles omma mehhele: „Selle kellal on wägga penikene ja maddal